

2 (CZ) | Rapšach - Chlum u Třeboně | 13,0 km

ITINERÁŘ

celk.	dist.	místo
0,0	0,0	Rapšach, napojení na žlutou turistickou trasu
2,1	2,1	Františkov, napojení na červenou turistickou trasu
6,1	4,0	Nová Hut
9,0	2,9	Rozcestí u obrázku Panny Marie
13,0	4,0	Chlum u Třeboně, křížová cesta

INFORMACE

- 1 Privát Camp U Pavlišů**
ubytování
Františkov 82, 378 06 Suchdol n. L.
tel. 607 612 923
e-mail: smidl@post.cz
<http://sweb.cz/upavlisu>
- 2 Kemp Paříž**
ubytování
Tuš 58, 378 06 Suchdol n. L.
tel.: 603 509 164
- 3 Městys Chlum u Třeboně**
www.chlumtrebone.cz
- 4 Camp U Čerta**
ubytování
Chlum u Třeboně, 378 04
tel.: 723 717 341, 384 797 350
(červenec a srpen)
e-mail: davidjir@volny.cz
www.mujiweb.cz/www/jzasadil

ZAJÍMAVOSTI

- 1 Přírodní rezervace Dračice

ZASTAVENÍ

- 1 Ferdinandova studánka
- 2 Petrova skála
- 3 Rozcestí U obrázku
- 4 Chlum u Třeboně, křížová cesta

Před Rapšachem obloha potemněla a pár kroků za cedulí oznamující začátek obce začalo zprudka pršet. Na návsi jsme se nacpali do restaurace, objednali pivo, čaj, teplou polévku a trochu rozladění se dívali z okna, kde to vypadalo jako v období dešťů. Lenky tatínek je hydrometeorolog a má zrovna službu. „Tatíí, nevíš, jak to bude dlouho trvat?“, mobiluje Lenka rodinnému zachránci. „Do půl hodiny je oblačnost pryč a pak už to bude dobré“, zní verdikt. Dáváme si další čaj. Zázrak se skutečně koná o 35 minut později. Pršet přestalo, oblačnost se trhá, sem tam i sluníčko vykoukne. Že by zařadoval svatý Zikmund z rapšašského kostela? Nebo je důvodem přece jen přesná hydrometeorologická mapa oblačnosti? V každém případě se posílnění a rozradostnění vývojem počasí vydáváme na zbývající cestu toho dne. A na té kačířkové cestě díky nenadálému dešti potkáváme louže ve tvaru srdce.

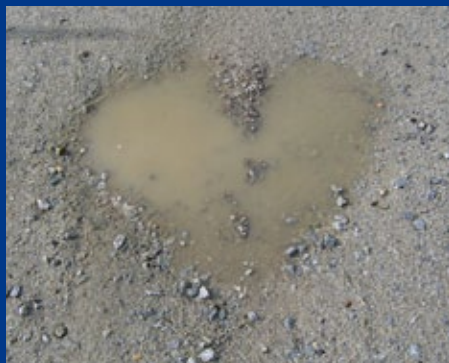

Není lepší zkoušky týmové spolupráce, než stavět velký vojenský stan. Před námi obrovská nevábně vyhlížející hromada něčeho khaki, vedle spousta dřevěných kůlů a lan. A každý navrhuje jiný postup stavění. Naštěstí se podařilo umístit prostřední hlavní dřevěný kůl. K tomu se postavil Luboš, na všechny křičel, všechny stresoval a všem radil. A když pak ostatní dostali po jednom kůlu, prostrčili je k tomu určenými otvory a trpělivě stáli na svých místech, začalo to přece jen vypadat nadějně. Trochu to připomínalo pohádku o dvanácti měsíčkách, býčí arénu, či dokonce parlament, ale hodinové úsilí přineslo ovoce. Stan stojí! Není dokonalý, ale k jednomu přenocování je použitelný.

POUTNÍKŮV ZÁŽITEK

Když jsme došli do vesnice Rapšach, začalo pršet. Taková smůla hned na začátek! Schovali jsme se do restaurace na návsi. Venku zatím lilo jako z konve. Lenka proto zavolala svému tatínkovi, který předpovídá počasí. Zeptala se ho, jak dlouho ještě bude pršet. Tatínek jí řekl, že za půl hodiny pršet přestane. Nechtěli jsme tomu uvěřit. Ale za půl hodiny opravdu déšť ustal. Měli jsme radost a putovali jsme dál. Na cestě před námi se objevila louže ve tvaru srdce. Kdyby nepršelo, tak by nevznikla. A tak jsme se už na ten déšť nezlobíme.

POUTNÍKŮV ZÁŽITEK

Dnes budeme spát ve velkém vojenském stanu. Postavit takový stan je obtížné. Vojenský stan je složen z velké plachty a mnoha kůlů a lan. Nakonec se nám stan podařilo postavit. Stan není postaven dokonale. Na jedno přespání to ale stačí.

Nemám rád paštiku. Ale to je tak jediné, co se dá proti romanticě švédského stolu v ranní rose namítat.

FERDINANDOVA STUDÁNKA

Na nedalekém zámku pobýval arcivévoda Ferdinand d'Este. Ve zdejší lesce měl svou oblíbenou studánku, do níž pro všechny případy schoval měšec se zlatým pokladem. O tom se dozvěděla banda lupičů, kteří tu rejdlili po okolí ve dne v noci. Ale studánka své bohatství nevydala. Chránily ji podivné čáry. Koně lupičů se plašili, protože se jim kolem nohou ovíjela klubka zmijí. Kdo z cizích se chtěl pokladu zmocnit, do roka zemřel. Jen Ferdinandův syn mohl střídavě využívat bohatství na údržbu místních cest.

Studánka nikdy nezamrzá, a když se z ní napije voják, který jde na vojnu, jistě se vrátí domů živ a zdrav.

Jedním z obávaných loupežníků v tomto kraji byl i Johann Georg Grasel [čti: Grázi]. Jeho odvaha z něj brzy učinila nebezpečného zločince

POUTNÍKŮV ZÁŽITEK

Snídáme na louce. Všude ještě leží ranní rosa. Moc se mi to líbí. Nelíbí se mi jen paštika na stole.

FERDINANDOVA STUDÁNKA

V nedalekém zámku pobýval arcivévoda Ferdinand. Ferdinand měl v lese oblíbenou studánku. V té studánce proto schoval zlatý poklad. Zlatý poklad chtěli ukrást lupiči. Studánka však svůj poklad chránila čarovnou mocí. Koně lupičů se plašili. Kdo se chtěl pokladu zmocnit, do roka zemřel. Jedině Ferdinandův syn mohl poklad použít na údržbu cest.

a na jeho dopadení byla vyspána odměna. Když byl roku 1818 popraven na vídeňském náměstí a spatřil dav, který se na něj přišel podívat, prohlásil prý: „Ježíš, tolik lidí.“ To byla jeho poslední slova. U německého obyvatelstva má pověst šlechtného bojovníka, v českém jazyce nechal své jméno jako synonymum pro lumpa, lotra, zloděje a vraha.

Dorazili jsme ke studánce. Dost možná je to prý ta, co se jí říká Ferdinandova. No, kdo ví, ale každopádně jistě je, že voda v ní v žádném případě není. Zajímavé, žádná voda v ní není, a přesto je to studánka... Tak na to se teda napij! Vody z mé PET lahve...

PETROVA SKÁLA

Na jihozápadním okraji Třeboňské pánve se zvedají mírné kopečky Chlumské pahorkatiny, tvořené převážně žulou. Žula je velmi pevná hornina, která dlouho odolá působení vody, větru, mrazu i slunce, a proto najdeme v lesích kolem Chlumu mnoho zajímavých balvanů a skal, které trčí ze země jako přírodní sochy. U jedné takové jsme se právě zastavili. Je opravdu mohutná, zezadu se na ní dá vylézt a dívat se do kraje. Sami pro sebe jsme si ji nazvali Petrovou skálou. Proč? Skála se latinsky řekne „petra“. Jmenuje-li se někdo Petr, znamená to, že by měl být pevný jako skála. Jako první dostal toto jméno svatý Petr - pro svou křesťanskou víru pevnou jako skála. Jeho rodné jméno bylo Šimon a byl učedníkem Ježíše Krista. Byl svědkem mnoha jeho činů a zázraků. Právě jeho Ježíš vyvolil, aby se stal prvním z dvanácti apoštolů, kteří hlásali evangelium a konali zázraky. Tehdy mu také dal jméno Petr: „Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam, et portae inferi non praevallebunt adversus eam.“ („Ty jsi Petr, to znamená skála a na této skále postavím svůj chrám a brány pekla ho nepřemohou.“) Na Kristovu výzvu kráčel Petr po vlnách a málem utonul, protože zapochyboval. Když vojáci Krista zatklí, třikrát ze strachu prohlásil, že ho nezná, přesně tak, jak mu sám Kristus předpověděl.

Studánka nikdy nezamrzá. A když se prý ze studánky napije voják, vrátí se domů živ a zdrav.

V okolí dřív řádl obávaný loupežník. Ten loupežník se jmenoval Jan Jiří Grázl. To po tom loupežníkovi říkáme zlým lidem grázlové. Jan Jiří Grázl byl nakonec popraven ve Vídni.

POUTNÍKŮV ZÁŽITEK

Dorazili jsme k Ferdinandově studánce. Bohužel ve studánce není žádná voda. Ještě že máme s sebou vodu v láhvi!

Byla mu dána moc uzdravovat nemocné. Prvním uzdraveným byl muž od narození chromý, který na chrámových schodech prosil o almužnu. Petr jej vzal za ruku a přikázal mu: „Vstaň a chod!“ V té chvíli byl muž zdrav. Když král Herodes začal křesťany pronásledovat, i Petr byl uvězněn a odsouzen k smrti. Petrovi se však podařilo z vězení uniknout. Podle legendy se v noci před popravou v žaláři zjevil anděl, zázračně rozlomil Petrovy okovy a vyvedl ho na svobodu. Zanedlouho byl však císařem Nerem, který pronásledoval křesťany, odsouzen k smrti a ukřižován.

Vylezli jsme na Petrovu skálu, že se trochu rozhlédneme. Máme ale nad krajinou spíše jen slušný nadhled. Víte, jaký je rozdíl mezi nadhledem a rozhledem? Zkuste si taky vylézt na Petrovu skálu. Všude okolo stojící vzrostlé ztepilé borovice vám to vysvětlí.

„Lenko, jak je po těle?“

„Úplně supr!“

„Luboši, jak je po těle?“

„Dobře, v pohodě.“

„Ještě nějakou jinou odpověď nemáte?“

„Ne, ale ti vzadu mají...“

„Tak na ně počkáme...“

ROZCESTÍ U OBRÁZKU

Obrázek Panny Marie na stromě na rozcestí. Kolik takových po celé zemi je? Lidé se u něj

PETROVA SKÁLA

Na naší cestě jsme narazili na skálu. Té skále jsme dali jméno Petrova skála. Jméno Petr totiž v latině znamená skála. Jako první člověk dostal toto jméno svatý Petr. Svatý Petr byl žákem Ježíše Krista. Když Ježíš zemřel, svatý Petr šířil dál jeho myšlenky. Nakonec byl ale svatý Petr popraven.

Petrova skála je z žuly. Žula je pevný kámen. Žula dlouho odolá působení vody, větru, mrazu i slunce.

POUTNÍKŮV ZÁŽITEK

Petrova skála je vysoká. Ze shora ze skály by mohl být pěkný rozhled. Bohužel okolo rostoucí borovice jsou vyšší než skála. A tak máme jen pěkný nadhled nad ostatními, kteří stojí dole.

zastavují, odpočívají na cestě, modlí se. Ke každému místu, kde takový obrázek najdete, se většinou pojí nějaká legenda, příhoda, zážitek nebo událost. Vždy je někdo, kdo obrázek nebo sošku na strom umístí a vždy k tomu má nebo měl nějaký důvod. Proč je obrázek právě tady, to se nám nepodařilo zjistit. Ale co může vzniknout z jedné sošky na stromě, o tom vypráví například legenda o vzniku poutního kostela navštívení Panny Marie v Hejnicích. Podle místní legen-

dy žil v jedné vesničce chudý řemeslník se svou nemocnou ženou a dítětem. Jednoho dne roku 1159 hledal v hejnickém lese dřevo na práci a pod třemi lípami na břehu říčky Smědé usnul. Ve snu spatřil lípu zalitou září, na větvích seděli andělé. Jeden z nich jej vyzval: „Jsi na zázračném místě. Jdi domů a vrať se s obrázkem Matky Boží, aby se každý, kdo v budoucnu půjde kolem, mohl zastavit a mít účast na milosti. Tobě se pak za odměnu uzdraví žena i dítě.“ Řemeslník, který byl přesvědčen o tom, že nešlo o pouhý sen, zakoupil dřevěnou sošku a tu zavěsil na určený strom. A podle legendy se jeho žena i dítě skutečně uzdravily. Zpráva o tomto zázračném uzdravení se brzy roznesla a lidé začali na tomto místě prosit o pomoc. V roce 1211 se pak rozhodli lípu pokácet a na jejím místě zbudovat dřevěnou kapličku. Již roku 1252 však byla na jejím místě postavena kaple kamenná. Postupem času však sílil proud poutníků a kaple tak byla neustále rozšiřována. Kostel byl slavnostně vysvěcen v roce 1498. Dnes jsou Hejnice slavným poutním místem.

POUTNÍKŮV ZÁŽITEK

„Lenko, jak je po těle?“

„Úplně supr!“

„Luboši, jak je po těle?“

„Dobře, v pohodě.“

„Ještě nějakou jinou odpověď nemáte?“

„Ne, ale ti vzadu mají...“

„Tak na ně počkáme...“

ROZCESTÍ U OBRÁZKU

Na stromě na rozcestí visí obrázek Panny Marie. Po celé zemi je takových obrázků spousta. Lidé se u obrázků Panny Marie zastavují, odpočívají na cestě, nebo se modlí. Obrázek Panny Marie na stromě má vždy nějaký důvod. Ten pravý důvod ale zná jen ten, kdo obrázek pověsil.

Při putování se dá získat celá řada zajímavých zkušeností. Například že chuť chleba se sýrem, bábovky, řízků a vůbec vši poutníkovy potraviny se lineárně zlepšuje v závislosti na počtu ušlých kilometrů. Význam obrázku Panny Marie nad hlavou v tomto ohledu nebyl prokázán.

CHLUM U TŘEBONĚ, KŘÍŽOVÁ CESTA

Vyobrazení křížové cesty můžeme nalézt v nejrůznějších podobách. Jednotlivá zastavení nás mohou uchvátit svou okázalou nádherou na stěnách barokních chrámů, stejně jako překvapit, když se v prosté kráse naivní malby na obyčejném plechu vynoří před námi uprostřed lesa na míle daleko od nejbližší civilizace. Je to krátký úsek biblického příběhu Ježíše

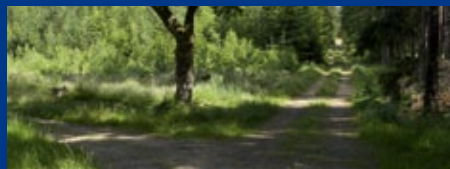

Krista zachycený ve většině případů na čtrnácti vyobrazeních. Jádro a vyvrcholení novozákonního poselství. Cesta na jeruzalémský „šibeniční vrch“ Golgotu, na jejímž počátku je Ježíš odsouzen na smrt (1.) a musí vzít na záda těžký dřevěný kříž (2.), na který bude přibit. Pod

O jiném obrázku Panny Marie na jiné cestě se vypráví pověst. Chudý řemeslník měl ženu a dítě.

Jeho žena i dítě byly velmi nemocní. Jednou ten řemeslník usnul na cestě pod třemi lípami. A v tom spaní se mu zdál sen. Ve snu viděl řemeslník lípu. Na větvích lípy seděli andělé. Jeden z andělů vyzval řemeslníka: „Jsi na zázračném místě. Umístíš-li na toto místo obrázek Panny Marie, uzdraví se tvá žena i dítě.“ Řemeslník tedy na lípu zavěsil obrázek Panny Marie. A řemeslníkova žena i dítě se skutečně uzdravily.

jeho tíhou posléze padá vyčerpáním (3.), ale je donucen vstát a pokračovat, aby se vzápětí, ve chvíli nejtěžší setkal na letmý okamžik tváří v tvář se svou matkou (4.). Krutá pouť za smrti ale neúprosně pokračuje. Kromě nenávisti ze strany vojáků i shromážděného davu se však i zde setkává s opačnou stránkou lidství – Šimon pomáhá Ježíšovi alespoň na chvíli nést kříž (5.) a Veronika mu podává šátek na otření tváře zbrocené potem a krví (6.). I přesto Ježíš podruhé padá pod tíhou kříže (7.). Pláč žen ničemu nepomáhá (8.)

a po chvíli padá do třetice (9.). Po příchodu na Golgotu mu vojáci berou oděv (10.) a přibíjejí jej na kříž (11.). Po několika hodinách Ježíš umírá (12.). Jeho bezvládné tělo je sneseno na zem a položeno do klína jeho matky Marie (13.) a poté pohřbeno v jeskyni (14.). Touto scénou křížová cesta končí. Náhodný chodec v tu chvíli může propadnout depresi a přemýšlet o krutosti a beznaději. Zsvěcenější však vědí, že čtrnáctým zastavením končí pouze to, co lze vyobrazit. Končí cesta dlážděná bolestí, lidským zatracením, utrpením, nenávistí, ale také solidaritou, pomocí bližnímu a nadějí. Ježíš ze své cesty, o jejíž správnosti a smyslnosti byl přesvědčen, nesešel. A díky tomu má ten příběh navzdory všem protivěm svůj dobrý konec. Díky tomu může být dnes pro nás inspirací a pomocí při překonávání strachu, obav, nejistoty či pochybností, které nás znovu a znovu přepadávají, když se snažíme klestit si životem svoji cestu, o níž jsme ze srdce přesvědčeni, že je správná. Naše síla je v naději, která je plodem víry v lepší příští.

POUTNÍKŮV ZÁŽITEK

Při putování se dá zjistit spousta nových věcí. Například že čím víc toho člověk ujde, tím víc mu chutná.

K chlumeckému kostelu, který z dálky láká svou žlutou fasádou, stoupáme po cestě, cestě křížové.

Čtrnáct zastavení zastaví k zamýšlení, pohled na barokní kostelík potěší oko a pak zpátky dolů na stezku

poutníkovu. „A tam je teda ten Žižka?“ ptá se Honza s pohledem upřeným na kamenný sloupek s obrazem muže s křížem. „Ne, Honzo, to je Ježíš.“

CHLUM U TŘEBONĚ, KŘÍŽOVÁ CESTA

V kostele, v lese i na louce můžeme vidět křížovou cestu. Křížová cesta zobrazuje, jak umíral Ježíš Kristus. Lidé dělají křížové cesty proto, aby si připomněli, že smrt není úplný konec. A že se smrti nemusíme bát.

Křížová cesta má většinou 14 částí. Těm částem říkáme zastavení. Zastavení proto, že lidé zde chvíli postojí, prohlížejí si obraz a přemýšlejí.

POUTNÍKŮV ZÁŽITEK

Kostel v Chlumu u Třeboně je na kopci. Vede k němu křížová cesta s obrázky Ježíše. U jednoho obrázku stojí Honza a ptá se: „A to je ten Žižka?“ A někdo mu odpovídá: „Ne, Honzo, to je Ježíš.“